

موضوع	اجرای تبصره ۵ ماده ۵۹ قانون- منبع مالیات: حق واگذاری محل- اداره کل مربوط: اصفهان
شماره: 3374/4/30	تاریخ: ۱۳۸۰/۰۴/۲۷
شماره و تاریخ رای مورد واخواهی: ۱۳۷۹/۰۵/۰۱ - ۴۶۲/۶	مربوط به مالیات انتقال حق واگذاری محل
سال عملکرد یا تعلق مالیات: ۷۸	شماره حوزه مالیاتی ۲۰۰۹۱۳
اداره: کل امور اقتصادی و دارائی استان اصفهان	شماره سر ممیزی مالیاتی ۲۰۰۹۱
تاریخ ابلاغ رای: ۱۳۷۹/۰۶/۰۵	شماره و تاریخ ثبت شکایت ۶۰۹۶-۴/۳۰-۱۳۷۹/۰۶/۳۰
کلاسه شورا ۴۶۳۸۷	
خلاصه واخواهی:	
به رای شماره ۴۶۲/۶ مورخ ۱۳۷۹/۰۵/۰۱ هیات حل اختلاف مالیاتی تجدید نظر که بدون رعایت ماده ۵۹ قانون مالیاتهای مستقیم و دستورالعمل شماره ۴/۳۰ مورخ ۱۳۷۱/۱۰/۰۹ و رای ۳۸۱۴/۴/۳۰ مورخ ۱۳۷۹/۰۴/۲۶ هیات عمومی شورای عالی مالیاتی صادر گردیده معتبرض می باشیم. طبق گواهی موضوع ماده ۱۸۷ صادره ششدانگ باقیمانده پلاک ۱۸۸۳ را که به صورت عرصه محصور و بدون اعیانی و به صورت مسکونی بوده انتقال گرفته و به همان صورت نیز به فروش رسانده ایم و سند رسمی ۷۶۳۵۷ مورخ ۱۳۷۹/۰۳/۲۴ دفتر خانه ۴۷ اصفهان موبد این ادعاست. کاربری ملک نیز مسکونی بوده و قادر کسب و پیشه می باشد و هیچگونه تغییر کاربری توسط مراجع ذیصلاح از جمله شهرداری منطقه داده نشده است. وطبق گواهی ۱۳/۱۷ مورخ ۱۳۷۹/۰۱/۱۷ شهرداری عنوان دفتر اسناد رسمی زمین مزبور بایر و محصور بوده و در منطقه مسکونی ویژه قرار دارد.	
بنابراین تشخیص مالیات حق کسب و پیشه برای آن خارج از قانون و نقض آشکار دستورالعمل فوق و رای هیات عمومی و شورای عالی مالیاتی می باشد. از آن شورای محترم تقاضای نقض رای هیات تجدید نظر و رسیدگی مجدد را داریم. شعبه چهارم شورای عالی مالیاتی با توجه به مفاد شکوایه واصله و بررسی مندرجات پرونده مالیاتی مربوطه به شرح ذیل اعلام رای می نماید:	
با عنایت به مفاد رای شماره ۳۸۱۴-۴/۳۰ مورخ ۱۳۷۹/۰۴/۲۶ هیات عمومی شورای عالی مالیاتی که منظور از حقوق ناشی از موقعیت تجاری محل موضوع تبصره ۵ ماده ۵۹ قانون مالیاتهای مستقیم را حقوق به رسمیت شناخته شده توسط مراجع ذیصلاح برای واحدهای تجاری اعلام نموده و از طرفی مندرجات سند مالکیت رسمی و نامه شماره ۱۳-۴۴۲ مورخ ۱۳۷۹/۰۱/۱۷ شهرداری منطقه سه اصفهان به دفترخانه اسناد رسمی مربوطه (برگهای ۱ الی ۳ پرونده) صرفا حکایت " خانه مخربه" و یا "زمین بایر" بودن ملک موصوف دارد.	
از این رو استناد هیات حل اختلاف مالیاتی تجدی نظر به مفاد گزارش مجری قرار مبنی بر احتمال استفاده تجاری از ملک مزبور در آینده و لذا تعلق ارزش تجاری به آن بدون اتكاء به اسناد و مدارک مثبته ای دال بر مبادله وجودی بین طرفین بابت حق واگذاری محل، مغایر با رای یاد شده هیئت عمومی شورای عالی مالیاتی و دستورالعمل شماره ۴/۳۰-۶۶۰۶-۴۹۹۲۸ مورخ ۱۳۷۱/۱۰/۰۹ وزارتی می باشد. از این رو رای مورد واخواهی بنا به جهات مذکور ( نقض رسیدگی و نقض مقررات قانونی) قابل تنفیذ نبوده و با نقض آن پرونده مالیاتی مربوط، به هیات موضوع ماده ۲۵۷ احالة می گردد.	
غلامرضا نوری اسدالله مرتضوی صدیقه کاتوزیان	
	

